

ת"פ 34084/11/16 - מדינת ישראל נגד יוסף עואודה, מוניר עואודה

בית המשפט המחוזי בנצרת

15 יוני 2017

ת"פ 34084-11-16 מדינת ישראל נ' עואודה(עציר) ואח'

מספר פל"א 463534/16

בפני כבוד השופטת יפעת שיטרית
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. יוסף עואודה (עציר)
2. מוניר עואודה (עציר)

נוכחים: בשם המאשימה: עו"ד יעל כ"ץ

בשם הנאשמים: הובאו וע"י ב"כ עו"ד אלביר מני

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשמים הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד (מתוקן בשנית), האוחז חלק מבוא ושלושה אישומים, בו יוחסו להם במקור, בגדר כל אחד משלושת האישומים, עבירות שעניינן, קשר לפשע, עבירות בנשק - נשיאה והובלה נשק ותחמושת, החזקה וסחר בנשק. לנאשם 2 בלבד יוחסה, במסגרת האישום הראשון בלבד, בנוסף גם עבירה שעניינה שיבוש מהלכי משפט.
2. במסגרת הליך גישור, הגיעו הצדדים ביום 6.3.17 להסדר טיעון ולפיו, הנאשמים יחזרו בהם מכפירתם, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשעו על פי הודאתם. באשר לענישה הוסכם, כי בעניינו של הנאשם 1, המאשימה תעתור לעונש מאסר ראוי בן 20 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו ואילו הסנגור יטען באופן פתוח לעונש. כן הוסכם, כי יושת מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט וכי יחולט סך של 50,000 ₪ שנתפסו בביתו של הנאשם 1, לטובת אוצר המדינה.

בעניינו של הנאשם 2, הוסכם, כי המאשימה תעתור לעונש מאסר ראוי בן 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ואילו הסנגור יטען באופן פתוח לעונש. כן הוסכם, כי יושת מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט וכי

עמוד 1

חילוט הכסף שנתפס אצל הנאשם 1 כמפורט לעיל, הינו רלוונטי גם לנאשם 2 ולפיכך, לא יושתו רכיבי ענישה נוספים (הכל ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").

3. בהתאם להסדר הטיעון, שני הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). שני הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו על פי הודאתם בעבירות כדלקמן:

נאשם 1:

- א. קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
- ב. עבירות בנשק (נשיאה והובלה נשק ותחמושת) - עבירות לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא + סעיף 29 לחוק העונשין.
- ג. ניסיון לעבירות בנשק (רכישה) - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא + סעיף 29 + סעיף 25 לחוק העונשין.

נאשם 2:

- א. שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
- ב. סיוע לניסיון לעבירות בנשק (רכישה) - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא + סעיף 29 + סעיף 25 + סעיף 31 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן:

4. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים הינם אחים, המתגוררים בכפר כנא. כן עולה, כי עאבד מנאע הינו אזרח ישראלי אשר נשוי לתושבת ג'נין וגר עמה שם (להלן: "**עאבד**"). עוד עולה, כי חוסאם בושנאק ואחיו אחמד בושנאק (להלן: "**חוסאם**" ו-"**אחמד**"), בהתאמה, מתגוררים בג'נין, וכן, כי אשתו של עאבד הינה דודתו של אשת חוסאם. כן עולה, כי בבעלות עאבד רכב מסוג מאזדה לנטיס מ.ר. 27-819-63 (להלן: "**הרכב**").

5. עוד עולה, כי במהלך חודש אוקטובר, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, קשר הנאשם 1, יוסף עוואודה (להלן: "**הנאשם 1**"), קשר עם חוסאם ואחמד לרכישת נשק וכי הנאשם 2, מוניר עוואודה (להלן: "**הנאשם 2**"), ידע על הקשר האמור.

בהתאם לקשר הנ"ל, ביום 27.10.16 שוחח הנאשם 1 עם חוסאם ואחמד מספר פעמים באמצעות הטלפון וסיכם עימם כי ישלחו לו 3 אקדחים, רובה קרלו, חלק גוף תחתון של רובה M-16 ומחסניות (להלן: "**האמל"ח**").

עוד סוכם, כי הנאשם 1 ישלם לחוסאם ולאחמד בעבור האמל"ח סך של 57,000 ₪ וכן ישלם לעאבד סך של עמוד 2

1,500 ₪.

6. בהתאם לקשר הנ"ל, חוסאם יצר קשר עם עאבד וביקש ממנו להביא את הרכב בכדי שהוא יוכל להסליק בו את האמל"ח, כדי שהלה יעבירו אל הנאשם 1.

7. ביום 27.10.16, בסמוך לשעה 18:00, הגיע עאבד אל חוסאם ומסר לו את הרכב. לאחר כחצי שעה החזיר חוסאם את הרכב לעאבד, לאחר שהסליק בו את האמל"ח, בתוך הדופן הימנית הקדמית של הרכב.

בתמורה להעברת האמל"ח, סוכם בין חוסאם לעאבד כי הלה יקבל סך של 1,500 ₪.

8. ביום 28.10.16, סמוך לשעה 5:30, יצא עאבד מביתו בג'יפ ונסע ברכב, כאשר האמל"ח מוסלק בו כאמור לעיל, לכיוון כפר כנא וזאת בכדי להעבירו לנאשם 1.

בסמוך לשעה 6:00, בהגיעו לבלפוריה, עצר עאבד את הרכב בתחנת האוטובוס בכביש 60 ואז נעצר ע"י המשטרה.

בחיפוש שנערך ברכב, לאחר שהשוטרים פירקו את מכסה הפלסטיק בדלת הימנית קדמית, נמצא בין השלדה לדופן הדלת הפנימית האמל"ח, אשר כלל: 3 אקדחים חצי אוטומטיים מסוג טקטיקל בקליבר 7.65 ו-5 מחסניות ריקות התואמות לאקדחים, חלק גוף תחתון של רובה סער M-16 ומחסנית ריקה תואמת, תת מקלע מאולתר ומחסנית מאולתרת ריקה התואמת לו.

9. בסמוך לשעה 6:40, נעצר הנאשם 1 בביתו ונתפס סכום במזומן בסך 50,000 ₪.

10. בסמוך לאחר מעצר הנאשם 1, התקשר הנאשם 2 אל חוסאם וסיפר לו על כך. בשיחה זו מסר הנאשם 2 לחוסאם כי המשטרה תפסה את הפלאפון "הרגיל" של הנאשם 1 וכי הוא החביא את הפלאפון "המבצעי" שממנו התקשר הנאשם 1 אל חוסאם ובכך הרגיע אותו שאין לו ממה לחשוש שיתפס.

כמו כן, הנאשם 2 ניסה להשיג את עאבד באמצעות הפלאפון וזאת בכדי להודיע לו על מעצרו של הנאשם 1 ולקחת ממנו את האמל"ח.

ראיות הצדדים לעונש:

11. במסגרת ראיותיה לעונש, הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם 1 (סומן ת/1).

12. במסגרת ראיות הנאשמים לעונש, הוגש תיעוד רפואי המתייחס לנאשם 1 (סומן נ/1).

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה לעונש:

13. במסגרת טיעוניה לעונש בכתב, עתרה המאשימה להשית על הנאשמים עונש מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס וחילוט הכספים שנתפסו, כמפורט לעיל. יובהר, כי במסגרת טיעוניה בעל פה, הבהירה המאשימה כי היא חוזרת בה מעתירתה זו, שכן היא אינה עולה בקנה אחד עם הסכמות הצדדים בגדר הסדר הטיעון.
14. המאשימה טענה כי הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע עבירות הנשק בהן הורשעו הנאשמים עניינו בטחון הציבור. כן טענה, כי נשק חם הינו נשק מסוכן, וכי החזקתו, נשיאתו, הובלתו והסחר בו בלא היתר צפויים להוביל לשימוש בו לביצוע עבירות פליליות, או אידיאולוגיות ואף לפגיעה בגוף ובנפש, זאת, תוך הפניה לפסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו. המאשימה הוסיפה וטענה כי קיים קושי לאמוד את מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות כגון דא הפוגעות בביטחון הציבור, או באינטרס ציבורי דומה, להבדיל מהפגיעה הקונקרטית הנגרמת במקרה של פגיעה בגוף או ברכוש, שהינה מוגדרת וניתנת לתיאור מדויק. עם זאת, הטעימה כי הפגיעה בציבור הנובעת מזמינותו של נשק חם, המוחזק בידי אנשים בבתיים או נישא על ידם ברחובה של עיר, הינה משמעותית וחמורה. לטענתה, תופעה זו הינה הקרקע, המאפשרת שימוש בנשק חם לביצוע עבירות ופגיעה בגוף ובנפש.
15. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה, כי הנאשמים לא "נקלעו" לאירוע בו החזיקו בנשק באופן רגעי וספונטני, אלא תכננו לרכוש את האמל"ח ולצורך כך החזיק הנאשם 1 בביתו כסף מזומן בסך ₪ 50,000, אשר נתפס על ידי המשטרה. כן טענה, כי העבירות בוצעו במלואן על ידי הנאשמים והינם אחראים באופן מלא לתוצאותיהן. באשר לנזק הצפוי להיגרם מביצוע העבירות, טענה המאשימה כי מדובר בעסקות באמל"ח, כאשר נשקים בלתי חוקיים מגיעים באופן מתמיד לידי אנשים פורעי חוק אשר משתמשים בהם לצורך ביצוע עבירה. כן טענה, כי הנזק הצפוי מנשיאה והובלה של נשק חם הינו כי יעשה בנשק שימוש, העלול לפגוע בגוף ובנפש, ובמיוחד יפיים הדברים כאשר מדובר בעסקה הכוללת יותר מכלי נשק אחד. כן הדגישה, כי נשק חם המוחזק שלא כדין ומובל לאנשים לצורך החזקתו, פוגע בביטחון הציבור ומסכן אותו.
16. עוד טענה המאשימה כי מדיניות הענישה הנהוגה מסוג זה הינה הטלת עונשי מאסר בפועל, לתקופות משתנות. כך, הפנתה המאשימה לפסיקה במקרים בהם הורשעו נאשמים בביצוע עבירות שונות בנשק והושתו עליהם עונשי מאסר ממושכים בפועל. כן הטעימה, כי מפסיקת בתי המשפט עולה כי יש להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה במטרה להרתיע מפני עבירות בנשק, על מנת למגר את התופעה. על כן, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 1 נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל ואילו מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 2 נע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל.
17. בהתייחס לקביעת העונש הראוי לנאשמים בתוך מתחמי העונש המוצעים, ציינה המאשימה כי לנאשם 1 עבר פלילי בעבירות בנשק, וכי הנאשם 2 נעדר הרשעות קודמות. המאשימה הוסיפה, כי לאור העובדה כי עבירות הנשק הפכו למכת מדינה, יש צורך בהרתעת הרבים מביצוען, באמצעות החמרה בענישה.

18. בהתחשב בכל האמור, כמו גם בהסכמות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, עתרה המאשימה להשית על הנאשם 1 עונש של 20 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם 2 עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, עתרה להשית על הנאשמים עונשי מאסר מותנים ממושכים לתקופה המקסימאלית בחוק בגין עבירות בנשק.

19. עוד יצוין, כי השלמת טיעוניה לעונש בעל פה, הדגישה המאשימה כי טווחי הענישה עליהם הסכימו הצדדים במסגרת הסדר הטיעון נובעים גם מקשיים ראייתיים ועתרה לכיבוד הסדר הטיעון. עוד טענה, כי העובדה שלנאשם 1 מיוחסת נשיאה קונסטרוקטיבית של הנשק, נלקחה בחשבון, עת עתרה להשית עליו עונש קל מזה שהושת על עאבד, אשר נידון ל-30 חודשי מאסר בפועל, וזוהי לו הסתבכותו הראשונה. כן הוסיפה, כי ביחס לנאשם 2, יש להתחשב לחומרה בעובדה כי רצה לקחת את הנשק בסופו של יום, לאחר מעצרו של הנאשם 1, כמו גם בכמות הנשק בה מדובר. כן ציינה, כי נבצר ממנה מלעצור ולהעמיד לדין את האחים בושנאק בהיותם תושבי השטחים ובהיעדר שיתוף פעולה מאת הרשות הפלסטינית. מכל מקום, הדגישה, כי קשירת הקשר הינה הדדית ומעשיהם של האחים בושנאק ושל הנאשם 1 שווי ערך מבחינת הענישה והאחריות שיש להטיל בגינם.

טיעוני הנאשמים לעונש:

20. במסגרת טיעוניה לעונש, טען ב"כ הנאשמים כי אין מחלוקת באשר לחומרה הנעוצה בעבירות בנשק. עם זאת, הינו סבור כי נוכח מכלול נסיבות המקרה, יש מקום להקל בעונשם של הנאשמים נוכח הצטברותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ונסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והכל תוך שילוב מדיניות הענישה הנוהגת. כך, הפנה הסנגור לפסיקה ממנה, לדידו, מתחייבת המסקנה כי ישנו מקום לענישה מקלה בהרבה מהענישה לה עותרת המאשימה.

21. עוד הדגיש הסנגור את הליך הגישור בו נטלו חלק הצדדים, אשר הוביל לתיקון משמעותי של כתב האישום, הן בעובדותיו והן בהוראות החיקוק. כן הדגיש את הודאת הנאשמים, את נטילת האחריות ואת החיסכון בזמן שיפוטי יקר ובמשאבים. בהקשר זה טען כי מדובר בתיק מורכב מאוד, עם חומר חקירה מורכב ביותר ובכלל זה חומרים מודיעיניים חסויים רבים והאזנות סתר. כך, טען כי שמיעת הראיות עשויה הייתה להימשך חודשים, אלמלא הודו הנאשמים במיוחס להם, ועל כן זכאים הם להקלה בעונשם.

22. לגופו של עניין, טען הסנגור כי עסקינן באירוע אחד, במסגרתו ניסה הנאשם 1 לרכוש את הנשק כמפורט בכתב האישום. כן טען, כי בניגוד לטיעוני המאשימה, העברין העיקרי, המתכנן והמבצע של העבירות, אינו הנאשם 1 אלא האחים בושנאק, שכן, הם אלה שאפשרו את ביצוע העבירות, מכרו את הנשק, תכננו ודאגו לאופן הביצוע. חרף זאת, טען, לא הועמדו האחרונים לדין ולא ננקט נגדם הליך כלשהו.

23. עוד טען הסנגור, כי אמנם לנאשם 1 מיוחסת עבירת נשיאת נשק, אולם מדובר בעבירה המיוחסת לו מבחינה משפטית, להבדיל מנשיאה ממשית של הנשק. לכך, לדידו, ישנה משמעות מבחינת חומרת העבירה, שכן אין המדובר במי שנשא את הנשק על גופו, מתהלך עמו ומובילו ממקום אחד למשנהו.

24. בהתייחס לעברו הפלילי של הנאשם 1, טען הסנגור כי העבירה האחרונה בה הורשע בוצעה בשנת 2010. בזמן שחלף מאז, הנאשם התחתן ועשה כל שביכולתו כדי להקים משפחה ולהשתקם. לטענתו, בעת ביצוע העבירות היה נתון הנאשם 1 ללחצים שונים, כפי שבא לידי ביטוי גם במסמך נ/1, ואשר הובילו אותו להפעיל שיקול דעת שגוי, שעה שהנאשם נגרר ומעד. כן טען, כי כתוצאה מהסתבכותו בעבירות הנוכחיות גרם הנאשם 1 נזק רב לעצמו ולמשפחתו, הן מבחינה נפשית, הן מבחינה חברתית והן מבחינה כלכלית, בשים לב לכך שהכסף שנתפס בביתו הינו כסף אשר הנאשם עמל רבות כדי לחסוך אותו וכיום עומד בפני חילוט. נוכח מכלול הנסיבות שפורטו לעיל, עתר הסנגור להסתפק בעניינו של הנאשם 1 בעונש מאסר בן 12 חודשים בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

25. בהתייחס לנאשם 2, הדגיש הסנגור כי מדובר בצעיר, יליד שנת 1989, נשוי ואב לבת, נעדר עבר פלילי ואשר זוהי הסתבכותו ומעידתו הראשונה. עוד טען, כי על פי עובדות כתב האישום המתוקן, חלקו של הנאשם 2 מינורי, קל ביותר ומצומצם, ומסתכם בעצם הידיעה אודות הקשר וכן בשיחה הטלפונית לאחר מעשה, ובהתאם לכך הורשע בעבירות על פי הודאתו. עוד טען, כי התנהלות הנאשם 2, בשים לב למכלול הנסיבות ובזיקה לנסיבותיו האישיות, מצדיקות ואף מחייבות הסתפקות בתקופת המעצר שריצה עד כה, המסתכמת בכ-6 חודשים, בפרט שעה שעסקין בצעיר נעדר עבר פלילי שזהו מאסרו הראשון.

26. בדבריהם בפני הביעו הנאשמים צער על מעשיהם וביקשו הזדמנות נוספת.

דין והכרעה:

27. כאמור, הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן, כאשר הנאשם 1 הורשע בעבירות שעניינן קשר לפשע, נשיאה והובלת נשק ותחמושת וניסיון לעבירות בנשק (רכישה). הנאשם 2 הורשע בעבירות שעניינן סיוע לניסיון לעבירות בנשק (רכישה) ושיבוש הליכי משפט. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצעו הנאשמים ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר מדברות הן בעד עצמן.

28. במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

29. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

30. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצעו הנאשמים את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודו ועל פיהן הורשעו. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר

זה. יחד עם זאת, בזיקה לשוני בעבירות שביצע כל אחד מהנאשמים, שוני אשר יש בו כדי לרדת לשורשו של עניין, כמו גם חלקו של כל אחד מהנאשמים בפרשה והמעשים הספציפיים שביצע, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן, הרי שיש לקבוע מתחם עונש נפרד ומאובחן באשר לכל אחד מן הנאשמים.

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1:

31. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

32. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הנשק שביצע הנאשם 1 הינם שלום וביטחון הציבור וכן הסדר הציבורי. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם עשה כדי לפגוע באופן משמעותי, ממשי ומוחשי בערכים החברתיים המוגנים, כפי שפורטו לעיל.

33. בית המשפט העליון עמד לא אחת אודות חומרתן של עבירות הנשק, המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור ויוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך שהוא חוזר ומבהיר, כי חומרה זו מחייבת ליתן ביטוי עונשי הולם באמצעות הרחקת מבצעי העבירות מן החברה על ידי השתת תקופות מאסר ממשיות לריצוי בפועל. בית המשפט העליון הבהיר עוד בפסיקתו האחרונה, במספר הזדמנויות, כי הגיעה העת להחמיר בעבירות בנשק, לאור השלכותיהן הרוות האסון.

בהקשר זה ראה ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.6.13), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאליו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד הממדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל קרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

34. בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן [פורסם בנבו] (ניתן ביום 19.1.14), נקבע מדרג חומרה לעבירות הנשק השונות, כאשר ברף התחתון מצויות עבירות של רכישה והחזקת נשק ותחמושת, ברף

"הביניים" מצויות עבירות של נשיאה והובלה של נשק ותחמושת וברף העליון מצויות עבירות של סחר בנשק.

35. בהקשר לעבירות שעניין נשיאה והובלת נשק, יפים הדברים שנאמרו בע"פ 5717/14 **מדינת ישראל נ' מוסא גדבאן** (2.12.14):

"חומרתן של החזקת ונשיאת נשק ללא היתר כדין אינה תחומה אך לעבירות עצמן ולהיותן מנוגדות לחוק החרות. לא אחת, עבירות אלה מובילות - ולמצער רב החשש שיובילו - לעבירות נוספות של שימוש בנשק תוך פגיעה בזולת".

בעניין רך לעיל, נאמר כי:

"מתחם העונש ההולם בעבירות המבוצעות בנשק צריך שיקבע בהתאם לסוג הנשק שבו מדובר. שהרי, סוג הנשק, כמו גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה. ברי כי סחר בעשרות מטעני חבלה המכילים עשרות קילוגרמים של חומר נפץ אינו שקול מבחינה עונשית-גמולית לסחר ברימון הלם בודד. למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, הנקבע, בין השאר, על פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש" (ראו גם ע"פ 1332/04 פס נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(5) 541).

36. בענייננו, ניסה הנאשם 1 לרכוש מספר כלי נשק שעניינם, 3 אקדחים, רובה קרלו, חלק גוף תחתון של רובה M-16 ומחסניות. לשם כך, קשר קשר עם חוסאם ואחמד לרכישת כלי הנשק וסיכם עמם כי ישלם להם בעבורם סך של 57,000 ₪ וכן כי ישלם לעאבד סך של 1,500 ₪. יצוין, כי עם מעצרו, בביתו, נתפס אצל הנאשם 1 סכום של 50,000 ₪ במזומן.

37. ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין, כי בסופו של יום, כלי הנשק לא הגיעו ליעדם וכן, כי לא נעשה בהם שימוש בפועל. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי הגעת כלי הנשק לידי הנאשם 1 נמנעה אך בשל תפיסתם בידי כוחות המשטרה, עם מעצרו של עאבד. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי ניסיון לרכישת מספר לא מבוטל של כלי נשק ותחמושת, וכן הובלתם ונשיאתם של אלה שלא כדין מגלמת בחובה באופן אינהרנטי חשש לשלום הציבור ולביטחונו. בהקשר זה אציין, כי לא נעלמה מעיני העובדה כי הובלת ונשיאת כלי הנשק בעניינו של הנאשם 1 הינה קונסטרוקטיבית בלבד, להבדיל מהובלתם ונשיאתם בפועל, כפי שנעשה ע"י עאבד.

38. עוד בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ראוי להדגיש, כי מדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון מוקדם ותוך עשיית פעולות מקדימות לצורך כך, בין היתר תיאום בין המעורבים, סיכום בדבר סוגי הנשק והתחמושת והתשלום שיעשה בעבורם.

39. באשר לנזק שיכול היה להיגרם מביצוע העבירות, ראוי להדגיש, כי עבירות הנשק בכלל טומנות בחובן פוטנציאל למסוכנות מוחשית וממשית לשלום הציבור ולביטחונו, שעה שכלי הנשק עלולים להגיע שלא כדין

לידיים זרות, עברייניות או עוינות ולשמש לביצוע עבירות אחרות ולפגיעה בחפים מפשע.

40. באשר לנסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות, לא נעלמו מעיני טיעוני הסנגור כי אלה בוצעו מתוך לחצים להם היה נתון בתקופה הרלוונטית לביצוע העבירות תוך שהפנה בהקשר זה לעולה מהמסמך נ/1 אשר מפאת צנעת הפרט אינני רואה לפרטו. יחד עם זאת יודגש, כי אין בכך כדי להצדיק את המעשים ומדובר בהתנהלות עבריינית חמורה הראויה לכל גנאי.

41. כמו כן, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי הנאשם אחראי לביצוע העבירות, על פי חלקו במסכת העבריינית. כן נציין בהקשר זה, כי הנאשם הבין היטב את משמעות מעשיו והשלכותיהם, ויכול היה להימנע מעשייתם.

42. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט משיתים ענישה מגוונת בגין עבירות בנשק ולפיכך, מנעד הענישה בעבירות כגון דא הינו רחב ומגוון, זאת, כאמור, בהתאם למיקומן של העבירות במדרג החומרה שנקבע בפסיקה, ובהתחשב בסוג הנשק המדובר, בהיקפו ובטיבו. עם זאת, כאמור לעיל, הודגש בפסיקה הצורך להילחם בעבירות הנשק, שהיקפן הולך ומתרחב במחוזותינו, באמצעות הטלת ענישה מרתיעה.

43. בעניין **סלימאן** שהוזכר לעיל, נקבע, כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות רכישה והחזקת נשק יחד עם עבירות של נשיאה והובלת נשק נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר וכי המתחם שקבע ביהמ"ש המחוזי, הנע בין מאסר בפועל בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל, נוטה לקולא.

44. בע"פ 6008/13 **מוחמד אבו נימר נ' מדינת ישראל** (6.1.14), נדחה ערעורו של מערער שהורשע בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, החזקת נשק וניסיון לסחר בנשק, והושתו עליו 26 חודשי מאסר בפועל.

45. בע"פ 8866/11 **חמזה חאג' נ' מדינת ישראל** (22.3.12) נדחה ערעורו של מערער שהורשע בביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע וניסיון לסחר בנשק, והושתו עליו 9 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי העונש אינו סוטה לחומרה מרף הענישה הראוי.

46. ברע"פ 9019/12 **חטיב נ' מדינת ישראל** (17.12.12) נקבע, כי העונש שהושת על הנאשם, 12 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירות של החזקת נשק ואביזר לנשק בצוותא ומעשי פיזיות ורשלנות, אינו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת.

47. ברע"פ 5921/08 **רג'בי נ' מדינת ישראל** (6.5.09), הועמד עונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, על 6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של החזקת נשק, אקדח שרכש לשם הגנה עצמית.

48. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם, כפי העולה מטיעוני ב"כ הנאשם בדבר חלקם היחסי של המעורבים הנוספים בפרשה ובכלל זה, האחים בושנאק ועאבד, אשר נדון, כאמור, בין היתר, ל - 30 חודשי מאסר בפועל. חלקם היחסי של המעורבים הנוספים בפרשה מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו הנאשמים ועל פיהן הורשעו ואין לי אלא להפנות לאמור שם.

49. בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובחינת מדיניות הענישה הנהוגה, הרי שמתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע במקרה דנן בין 13 חודשי מאסר בפועל לבין 32 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2:

50. סקירת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מעבירת הנשק שביצע הנאשם 2, אשר הובאה בעניינו של הנאשם 1, כאמור, יפה בשינויים המחויבים אף בעניינו של הנאשם 2. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מחלקו היחסי של הנאשם 2 בפרשה, בהתאמה לעובדות כתב האישום המתוקן הרלוונטיות לעניינו ועבירת הנשק בה הורשע על פי הודאתו. בהקשר זה ראוי להפנות לכך שהנאשם 2 סייע לנאשם 1 בניסיונו לרכישת הנשק וכן כי הנאשם 2 היה מודע לקשר שקשר הנאשם 1 עם חוסאם ואחמד לרכישת נשק. לאלה ראוי להוסיף את חלקו של הנאשם 2 בפרשה לאחר מעצרו של הנאשם 1, שעה שנאשם 2 התקשר לחוסאם וסיפר לו אודות כך, כמו גם הפרטים הנוספים שמסר, כמפורט בסעיף 11 לעובדות כתב האישום המתוקן. כן ראוי לציין את ניסיונו של הנאשם 2 להשיג את עאבד באמצעות הפלאפון כדי להודיע לו על מעצרו של הנאשם 1 וכן, לקחת מעאבד את האמל"ח. לפיכך, הרי שבמעשיו אלו עשה הנאשם 2 כדי לפגוע באופן ממשי, מוחשי ומשמעותי בערכים החברתיים המוגנים עליהם הצבענו לעיל.

51. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שהאמור לעיל בעניינו של הנאשם 1, יפה בשינויים המחויבים גם בעניינו של הנאשם 2. ברי כי בהקשר זה יש להפנות לכך שחלקו של הנאשם 2 מסתכם בסיוע לעבירת הניסיון לרכישת נשק וכן הרשעתו בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. יחד עם זאת, הנאשם 2 ביצע את העבירות בהן הורשע במלואן והוא אחראי באופן מלא לתוצאותיהן.

52. באשר לנזק הצפוי אשר עלול היה להיגרם כתוצאה מהמעשים, הרי שהדברים האמורים לעיל בעניינו של הנאשם 1, יפים אף הם בעניינו של הנאשם 2, אך זאת בזיקה לחלקו בפרשה והעבירות בהן הורשע.

53. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה של שיבוש מהלכי משפט עניינם, שלטון החוק כבסיס לחברה מאורגנת, כמו גם הסדר הציבורי, וכן פגיעה בתקינות ההליך המשפטי והוצאת האמת לאור. מעשי הנאשם 2 חמורים הם נוכח טיבם ומהותם ומדברים הם בעד עצמם.

54. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה שעניינה שיבוש מהלכי משפט, הרי שבתי המשפט התייחסו לחומרה הגלומה בעבירה זו באשר יש בה כדי לחתור תחת חברה מתוקנת, הליכי חקירה ראויים ותקינים והבאה לגילוי האמת, בדמות השתת ענישה מוחשית.

55. כך ראה ת"פ (מחוזי לוד) 46963-01-14 **מדינת ישראל נ' ווהיב אבו נאדי** [פורסם בנבו] (5/1/15), שם הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ושיבוש מהלכי משפט. בית המשפט השית על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו על דרך עבודות שירות ומאסר מותנה.

56. כן ראה ת"פ (שלום ירושלים) 28998-04-13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אבונוג'מה** [פורסם בנבו] (18/2/15), שם הורשע הנאשם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. בית המשפט השית עליו 30 ימי מאסר

בפועל שירוצו על דרך עבודות שירות ומאסר על תנאי, תוך שנקבעו הדברים הבאים:

"בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בתי - המשפט נוהגים להטיל בגין העבירה של שיבוש מהלכי משפט עונשים הנעים מענישה מוחשית ללא רכיב של מאסר בפועל ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל - הכל בשים לב לנסיבות המעשה ולנסיבותיו של העושה (ראו והשוו: ת"פ (מחוזי י-ם) 56093-12-11 מדינת ישראל נ' אלמליח (15.1.2013); ת"פ (שלום י-ם) 13-01-54706 מדינת ישראל נ' חביב (15.7.2013); ת"פ (שלום צפת) 10-11-48827 מדינת ישראל נ' פלוני (12.6.2013))."

57. בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובחינת מדיניות הענישה הנוהגת, הרי שמתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 נע במקרה דנן בין 8 חודשי מאסר בפועל, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

היחס בין מתחמי הענישה ההולמים שנקבעו בעניינם של הנאשמים לבין טווחי הענישה שהוסכמו בגדר הסדר הטיעון:

58. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר במסגרתו הוסכם, כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם 1 עונש מאסר ראוי בן 20 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, ואילו הסניגור יטען באופן פתוח לעונש. כן הוסכם כי יושת מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט וכן חילוט סך של 50,000 ₪ שנתפסו בביתו של הנאשם 1, לטובת אוצר המדינה.

ביחס לנאשם 2 הוסכם, כי המאשימה תעתור להשתת עונש מאסר ראוי של 10 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו, ואילו הסניגור יטען באופן חופשי לעונש. כן הוסכם כי יושת מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט וכן כי חילוט הכסף שנתפס אצל הנאשם 1 הינו רלוונטי גם לנאשם 2 ולכן לא יושתו רכיבי ענישה נוספים.

59. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו, הרי שאין זהות והלימה בין טווחי הענישה כפי שהוצעו במסגרת הסדר טיעון וגדרי הענישה המוצעים במסגרתו, לבין מתחמי העונש ההולמים כפי שנקבע בזיקה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין. ראה בעניין זה ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] וכן ראה ע"פ 633/14 מרדכי אביטל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו].

60. בנסיבות אלו, הרי שראיתי לקבוע את מתחמי העונש ההולמים כפי שפורט לעיל ואשר הינם מגלמים בחובם גם את טווחי הענישה המוצעים במסגרת הסדר הטיעון.

61. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים כפי שאלה באו בפני ועליהם הצביעו ב"כ הצדדים כפי טיעוניהם לעונש, מצאתי את הסדר הטיעון, כי הוא ראוי, אינו נוגד את תקנת הציבור, אינו חורג ממתחם הסבירות וממתחמי העונש ההולמים שקבעתי לעיל ולפיכך, אני רואה לכבדו.

קביעת העונשים הראויים לנאשמים:

62. עתה עלינו לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים בהתייחס למתחמי העונש ההולמים, כפי שקבענו לעיל. בבוא בית המשפט לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות.
63. בנסיבות העניין, סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחמי העונש ההולמים כפי שקבענו לעיל, לחומרא או לקולא, וכי יש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל.
64. בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין בעניינו של הנאשם 1 את העובדה, כי פגיעת העונש בו איננה יוצאת דופן כפי שיכולה הייתה להיות בקטין, או באדם מבוגר מאוד.
65. עוד ראוי לציין, כי לחובת הנאשם עבר פלילי רלוונטי הכולל בחובו, בין היתר, שתי הרשעות קודמות בגין עבירות נשק. הרשעתו האחרונה משנת 2011 בגין עבירות שבוצעו בשנת 2010 שעניינן רכישת/ החזקת נשק שלא כדין, קשירת קשר לפשע, סחר/ עסקה למסירת החזקה בנשק לאחר, ניסיון ליצור, יבוא ויצוא נשק בלי רשות, בגינה הושתו עליו 44 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים. כן הורשע בשנת 2008 בעבירה שעניינה נשיאת/ הובלת נשק שלא כדין, בגינה נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל. עוד לחובתו הרשעה משנת 2006 בעבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש. באמור יש כדי להביא למסקנה, כי עסקינן בנאשם אשר הינו רצדיוויסט ומי ששב לפגוע פעם אחר פעם בציבור על דרך עשייתו העבריינית, ומכאן מסוכנותו. לא זו אף זו, אין זו מעורבותו הראשונה בעבירות נשק, והעובדה כי ריצה מאסר ממושך בפועל בגין עבירות אלה לא הרתיעה את הנאשם מביצוע עבירות חמורות נוספות.
66. מאידך, ראוי לציין את הודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי יקר הכרוך בהודאה זו, כמו גם הצורך בהעדת עדים רבים. עוד תצוין לקיחת האחריות על המעשים, כפי שהוצהר בפני, והצער והחרטה שהביע הנאשם בשלהם.
67. כן יצוין, כי בגין ההליך הנוכחי, נתון הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריש משך תקופה לא מבוטלת של כ-7.5 חודשים.
68. כן לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, כמו גם מצוקותיו של הנאשם כפי העולה מטיעוני סנגורו לעונש. בהקשרם של אלה, אף שמתי ליבי לאסמכתא נ/1 שהוגשה כראיה לעונש מטעם הנאשם, בשים לב לתוכנה של זו ואשר מפאת צנעת הפרט, אינני רואה לפרטה.
69. בנסיבות אלו ותוך שקלול מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם 1 ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, אם כי לא בצדו הקיצוני.

70. בקביעת העונש הראוי בעניינו של הנאשם 2 ותוך שקלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין את היות הנאשם בגיר, אשר הפגיעה בו איננה יוצאת דופן כפי שהייתה יכולה להיות בקטין, או באדם מבוגר מאוד.
71. מאידך ראוי לציין את העובדה, כי עסקין בבחור צעיר יליד 1989, נעדר כל הרשעות קודמות, אשר זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים.
72. עוד תצוין הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי יקר והעובדה, כי בהודאתו, עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים רבים.
73. כן תצוין העובדה, כי הינו נתון במעצר של ממש מאחורי סורג ובריא תקופה לא מבוטלת של למעלה מ-7 חודשים. זאת, שעה שמדובר, כאמור, בהסתבכותו הראשונה עם גורמי אכיפת החוק ובמעצרו הראשון, על המשמעויות הקמות מכך.
74. כן שמתי לבי להבעת הצער מצד הנאשם על מעשיו, כפי דבריו בפני.
75. בנסיבות העניין ותוך שקלול מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ובצדו הקיצון של זה.
76. אשר על כן, סבורני כי תלכיד עונשי ראוי ומידתי בעניינו של כל אחד מהנאשמים, צריך, כי יכלול בחובו, כך לדידי, השתת עונשי מאסר בפועל לתקופות מוחשיות אשר תעלנה בקנה אחד עם מיקום העונשים הראויים לנאשמים במתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל, אולם ראוי, כאמור, כי תקופות אלה תהינה מידתיות ותשקללנה בחובן את נתוני העושים ואת נסיבותיהם האישיות, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל. עוד ראוי להשית על הנאשמים מאסרים מותנים אשר יהיו "כחרב המתהפכת" מעל ראשם של הנאשמים כצופה פני עתיד.
77. ברי הוא, כי יש לערוך אבחנה היורדת לשורשו של עניין בעניינו של כל אחד מהנאשמים, זאת בהתייחס לסוגיית "אחידות הענישה" הצריכה לעניינו, אבחנה המקבלת את ביטוייה הן בשים לב לחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים בפרשה, העבירות בהן הורשעו בהתאמה, כמו גם מתחמי העונש ההולמים שנקבעו בעניינם ומיקום העונש הראוי לכל אחד מהנאשמים במתחמים אלו.
78. בהקשר זה ראוי לציין שניים: ראשית, כי אין בפנינו נתונים המתייחסים לעניינם של האחים בושנאק (חוסאם ואחמד) ותוך בחינת אחידות הענישה הצריכה בהקשר זה ובהעדר נתונים, כאמור, לא נוכל לרדת לשורשו של עניין ולבחון סוגיה זו בהקשרם של אלה. בהקשר זה אף ראוי לציין את טיעוני ב"כ הנאשמים

מכאן והסברה של ב"כ המאשימה משם, כפי שפורטו במסגרת טיעוניהם לעונש.

79. באשר לעניינו של עאבד מנאע, הרי שעל נאשם זה הושתו, בין היתר 30 חודשי מאסר בפועל. בהקשר זה ראוי להפנות לחלקו בפרשה, שעה שעאבד הוביל, הלכה למעשה, את האמל"ח, כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן. עוד ראוי לציין בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, כי בעניינם של הנאשמים שבפני, הגיעו הצדדים להסדר טיעון הכולל בחובו טווחי ענישה מוסכמים, כך שבית המשפט נעדר את כל השיקולים והנתונים אשר הביאו את הצדדים להגיע לרכיבים אלו (למרות הליך הגישור שהתקיים). כן ראוי להדגיש את טיעוני המאשימה לעונש בדבר הקשיים הראייתיים שהתגלעו בעניינם של נאשמים אלו.

80. בהתאם להסכמות הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, ולאור הצהרת המאשימה בטיעוניה בעל פה, כי אינה עותרת לחיוב הנאשמים בתשלום קנס כספי, הנני נמנעת מהשתת קנס כאמור. בהקשר זה ראוי לציין את הסכמת הצדדים בדבר חילוט סך ₪ 50,000 אשר נתפסו אצל נאשם 1 וזאת לטובת אוצר המדינה. הסכמה זו כוללת בחובה רכיב עונשי כלכלי מוחשי ולפיכך, הסכמת הצדדים, כי הנאשמים לא יחויבו בתשלום קנס הנה ממן העניין וראויה.

81. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על כל אחד מהנאשמים את העונשים כדלקמן:

נאשם 1:

א. 17 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 28.10.16. ככל שמי מב"כ הצדדים חולק על מועד זה, כי אז פתוחה בפניו הדרך להמציא הודעה בהקשר זה לתיק בית המשפט בתוך 5 ימים מהיום. לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה בנשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה בנשק מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. אני מורה על חילוט הסכום של ₪ 50,000 אשר נתפסו אצל הנאשם 1, לטובת אוצר המדינה, זאת בהתאם להסכמות הצדדים בגדר הסדר הטיעון.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

נאשם 2:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 2.11.16. ככל שמי מהצדדים חולק על מועד זה, כי אז פתוחה בפניו הדרך להמציא הודעה בהקשר זה לתיק בית המשפט בתוך 5 ימים מהיום. לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה בנשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה בנשק מסוג עוון ויורשע בגינה.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

האסמכתא נ/1 מוחזרת לידי הנאמנות של ב"כ הנאשמים.

ניתן והודע היום כ"א סיוון תשע"ז, 15/06/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית , שופטת

הוקלד על ידי עדן ונדר